

[ISKRZYK *sb m*

sg *N* iskrzyk. \diamond *G* iskrzyka.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVIII – XIX w. w innym znaczeniu.

1. Kamień szlachetny należący do grupy granatów; *Carbunculus* (*Rost: karbunkulus*); *carbunculus primarius* *Cn*: Iskryk. *Carbunculus*. *Karfunckel ftein*. *Iskrzyk ftary^m* Słowakom rzeczony kámién drogi bárzo czerwony/ w ciemnościách fwieci iákoby ogniŃty wágl/ bárwą álbo y mocámi zwycięza álbo przechodzi inŃze wŃzyŃtki kámienie fwieczące álbo pałájące *SienHerb K*.

2. lek. *Wrzód, karbunkuł; carbunculus* *Cn*: Iskryk ieŃt kámieŃ drogi/ tákże zowá y wrzod zápálifty/ v Lácinnikow *Carbunculus*. *SienHerb K*; Iskryk/ wrzod ogniŃty/ pirwŃzy go tłumácŃ węglikiem názwał *SienHerb A3v, D3v, E3v (Linde)*.

Synonimy: 1. karbunkulus; 2. antraks, karbunkulus, »piekielny ogieŃ«, wáglík, »wrzod ognisty«.

AKtt